

Orhan Veli KanÃ½k

Onaylayan Administrator
Saturday, 09 June 2007

Â

AÃ§sam RÃ¼zgara

Orhan Veli KanÃ½k

Ne hoÃ¼, ey gÃ¼zel TanrÃ½m, ne hoÃ¼

MaÃ°gillerde sefer etmek!

Bir sahilden Ã§Ã¼zÃ¼lÃ¼p gitmek

DÃ¼Ã¼nceler gibi baÃ¼boÃ¼.

AÃ§sam rÃ¼zgara yelkenimi;

DolaÃ¼sam ben de deniz

Ve bir sabah vakti, kimsesiz

Bir limanda bulsam kendimi.

Bir limanda, bÃ¼k ve beyaza.

Mercan adalarda bir limana.

Beyaz bulutlarÃ½n ardÃ½ndan

Gelse altÃ½n Ã¼klÃ½ bir yaz.

Doldursa iÃ§imi orada

BaygÃ½n kokusu iÃ°delerin.

Bilmese tadÃ½nÃ½ kederin

Bu her alemde uzak ada.

Konsa rÃ¼ya dolu kÃ¼kÃ¼mÃ¼n

Ä±iÅekli dal½na serceler.

Renklerle ÅÅ¶z¼lse geceler,

Nar bahÅşelerinde geÅşe g¼n.

Her g¼n aheste mavnalar½n

G¶rsem aÅ½ktan geÅsi¼ini

Ve her aksam dizilisini

Ufukta mermer adalar½n.

Ne ho¼. ey Tanr½m, ne h¶s!

Åller, goller, k½talar asmak.

Ne ho¼ deniz dola¼mak

D¼¼¼nceler gibi ba¼¼bo¼.

Versem kendimi b¼t¼n

Bir yelkenli olup engine;

Kansam bir an g¼zelli¼ine

Ku¼lar gibi serseri Åmr¼n.

A¼m

Orhan Veli Kan½k

Mahallemizde

Senden ba¼ka a¼aÅ olsayd½

Seni bu kadar sevmezdim.

Fakat e¼er sen

Bizimle beraber

Kayd½rak oynamas½n½ bilseydin

Seni daha Åok severdim.

G¼zel a¼m!

Sen kuruduñun zaman

Biz de inñallah

Bañka mahalleye tañnmñ oluruz.

Ah! Neydi Benim Geñliñim

Orhan Veli Kanñk

Nerde bñyle hñzñnlenmek o zaman;

ñŞip iñŞip añlamak,

Uzaklara dalñp ãarkñ sñylemek;

Hafta sekiz ben eñlentide;

Bugñn saz,yarñn sinema,

Beñenmedin Aile BahñŞesi;

Onu da beñenmedin,parka;

Sevdiñim dillere destan;

Sevdiñim,

Meyil verdiñin;

Ben dizinin dibinde el penñşe divan,

Samanñk seyran.

Nerde,

Nerde,

Nerde bñyle hñzñnlenmek o zaman!

Altñndañ

Orhan Veli Kanñk

Biri bir koca gñrñrñyasñnda:

YÃ¼z lira maaÃ¼lÃ¼ kibar bir adam.

Evlendir, sedire taÃ¼nÃ¼rlar.

Mektuplar gelir adreslerine:

Sen Yuva ApartmanÃ¼, bodrum kati.

Kutu gibi bir dairede otururlar.

Ne ÅamaÃ¼ra gidilir artÃ¼k, ne can silmeye;

BulaÃ¼ksa kendi bulaÃ¼klarÃ¼.

ÅocuklarÃ¼ olur, nur topu gibi;

Elden dÃ¼me bir araba satÃ¼n alÃ¼nÃ¼r.

KÃ¼zÃ¼lay BahÅesiâ™ne gidilir sabahlarÃ¼;

Kumda oynasÃ¼n diye kÃ¼ÅÃ¼k YÃ¼lmaz,

Kibar ÅocuklarÃ¼ gibi.

AnlatamÃ¼yorum

Orhan Veli KanÃ¼k

AÃ¼lasam sesimi duyar mÃ¼sÃ¼nÃ¼z,

MÃ¼srularÃ¼mda;

Dokunabilir misiniz,

GÃ¼z yaÃ¼larÃ¼ma, ellerinizle?

Bilmezdim ÅarkÃ¼larÃ¼n bu kadar gÃ¼zel,

Kelimelerinse kifayetsiz olduÃ¼nu

Bu derde dÃ¼meden Å¶nce.

Bir yer var, biliyorum;

Her Åeyi s¶ylemek mÃ¼mkÃ¼n;

Epeyce yaklaÃ¼mÃ¼m, duyuyorum;

AnlatamÃ¼yorum.

Â

DALGACI MAHMUT

Â

Â Orhan Veli KanÃ½k

Ã•Ã¼im gÃ¼cÃ¼m budur benim,
GÃ¼kyÃ¼zÃ¼nÃ¼ boyarÃ¼m her sabah,
Hepiniz uykudayken.
UyanÃ¼r bakarsÃ¼nÃ¼ ki mavi.

Deniz yÃ¼rtÃ¼lÃ¼r kimi zaman,
Bilmezsiz kim diler;
Ben dilerim.

Dalga geÃ¼serim kimi zaman da,
O da benim vazifem;
Bir baÃ¼ dÃ¼Ã¼nÃ¼rÃ¼m baÃ¼mda,
Bir mide dÃ¼Ã¼nÃ¼rÃ¼m midemde,
Bir ayak dÃ¼Ã¼nÃ¼rÃ¼m ayaÃ¼mda,
Ne halteceÃ¼mi bilemem.

Â

GÃœN OLUR

Â

Orhan Veli KanÃ½k

GÃ¼n olur, alÃ¼r baÃ¼mÃ¼ giderim,
Denizden yeni ÅšÃ¼kmÃ¼ aÃ¼larÃ¼n kokusunda.
Ã¼zu ada senin, bu ada benim,

Yelkovan kuşları'nın peşini sarsa.
 Danyalar vardır, dâvâ'nemezsiz;
 Âşekler gârâltıyla aşılar;
 Gârâltıyla âşkar duman topraktan.
 Hele martlar, hele martlar,
 Her bir telyerinde ayrı tela!...
 Gân olur, baâma kadar mavi;
 Gân olur baâma kadar gâneâ;
 Gân olur, deli gibi...

Â

Â

Âk Resmi geşiti

Orhan Veli Kanâk

Birincisi o incecik, o dal gibi kâz,
 Simdi galiba bir tâccar karisi.
 Ne kadar âiâmanlamââtâr kim bilir.
 Ama yinede de gârmeyi âşok isterim,
 Kolay mi? ilk gâz aârâsâ.

Âkincisi Mânevver Abla, benden bâyâk
 Yazâp yazâp bahşesine attâ°ârm mektuplarâ
 Gâlmekten katâldâ, okudukâşa.
 Bense bugânmââ gibi utanârm
 O mektuplarâ hatâldâkâşa.

.....âşkar

.....durduk mahallede

.....halde

.....adlarâmâz yan yana yazâldâ duvarlara

.....yangÃ½n yerlerinde.

DÃ¼rdÃ¼ncÃ¼sÃ¼ azgÃ½n bir kadÃ½n,
 AÃ§Ã½k seÃ§ik Ã¼eyler anlatÃ½rdÃ½ bana.
 Bir gÃ¼n de Ã¶nÃ¼mde soyunuverdi
 YÃ½llar geÃ§ti aradan, unutamadÃ½m,
 KaÃ§ defa rÃ¼yama girdi.

Besinciye geÃ§ip altÃ¼ncÃ¼ya geldim
 Onun adÃ½ da NurÃ¼nnisa.
 Ah gÃ¼zelim
 Ah esmerim
 Ah
 Canimin iÃ§i NurÃ¼nnisa.

Yedincisi Aliye, kibar bir kadÃ½n
 Ama ben pek varamadÃ½m tadÃ½na,
 BÃ¼tÃ¼n kibar kadÃ½nlar gibi,
 KÃ¼pe fiyatÃ½na, kÃ¼rk fiyatÃ½na.

Sekizincisi de o bokun soyu:
 Sen elin karÃ¼Ã¼nda namus ara,
 Kendinde arandÃ½ mÃ½, kÃ¼plere bin.
 Ãœstelik kendinde de
 YalanÃ½n dÃ¼zenin bini bir para.

Ayten'di dokuzuncunun adÃ½,
 Barlarda gÃ¼bek atar
 Ã¼baÃ¼nda Ã¼unun bunun esiri,
 Ama bardan Ã§Ã½ktÃ½ mÃ½,
 Kiminle isterse onunla yatar.

Onuncusu akÄ½llÄ½ Å§Ä½ktÄ½

BÄ½raktÄ½ gitti beni.

Ama haksiz da deÄ½ildi hani,

SeviÄ¼mek zenginlerin harcÄ½ymÄ½Ä¼

Ä¼Ä¼sizlerin harcÄ½ymÄ½Ä¼.

Ä¼ki gÄ¼nÄ¼l bir olunca

SamaniÄ½k seyranmÄ½Ä¼ ama,

Ä¼ki Å§Ä½plak da - olsa olsa -

Bir hamama yakÄ½Ä¼Ä½rmÄ½Ä¼.

Ä¼Ä¼ine baÄ½IÄ½ bir kadÄ½ndÄ½ on birinci.

HoÄ¼, olmasÄ½n da ne yapsÄ½n?

Bir zalimin yanÄ½nda gÄ¼ndelikÄ¼;

Adi Luksandra

Gece odama gelir,

Sabaha kadar kalÄ½r.

Konyak iÄ¼er, sarhoÄ¼ olur,

SabahÄ½ da, iÄ¼basÄ½ yapardÄ½ Ä¼afakla....

Gelelim sonuncuya.

Ona baÄ½landÄ½Ä¼m kadar

HiÄ¼birine baÄ½lanmadÄ½m.

Sade kadÄ½n deÄ½il, insan.

Ne kibarÄ½k budalasÄ½,

Ne malda, mÄ¼ikte gÄ¼zÄ¼ var.

EÄ¼it olsak, der,

HÄ¼r olsak, der.

Ä¼nsanlarÄ½ sevmesini de bilir,

YasamayÄ½ sevdiÄ½i kadar.

BaharÄ½n Ä¼lk SabahlarÄ½

Orhan Veli Kanak

TÃ¼yden hafif olurum bÃ¼yle sabahlar
KarsÃ½ damda bir gÃ¼neÃ¼ parÃ¼sasÃ½,
Ã¼Ã¼simde kuÃ¼ cÃ½vÃ½ltÃ½larÃ½, Ã¼arkÃ½lar;
BaÃ¼ra Ã¼saÃ¼ra dÃ¼erim yollara;
DÃ¼ner dÃ¼ner durur basÃ½m havalarda.

SanÃ½rÃ½m ki gÃ¼nler hep gÃ¼zel gidecek;
Her sabah bÃ¼yle bahar;
Ne is gÃ¼Ã¼ gelir aklÃ½ma, ne yoksulluÃ¼m.
Derim ki: 'SÃ½kÃ½ntÃ½lar durdursun!'
SairliÃ¼imle yetinir,
Avunurum.

CÃ½mbÃ½zlÃ½ Ã¼ziir

Orhan Veli Kanak

Ne atom bombasÃ½
Ne Londra KonferansÃ½
Bir elinde cÃ½mbÃ½z
Bir elinde ayna
Umrunda mÃ½ dÃ¼nya

Ã¼

Ã¼

AÃ¼SAM RÃ¼ZGARA

Orhan Veli KanÃ½k

Ne hoÃ¼, ey gÃ¼zel TanrÃ½m, ne hoÃ¼

Mavilerde sefer etmek!

Bir sahilden ÅÅzÃ¼lÃ¼p gitmek

DÃ¼Ã¼nceler gibi baÃ¼boÃ¼.

AÅsam rÃ¼zgara yelkenimi;

DolaÃ¼sam ben de deniz deniz

Ve bir sabah vakti, kimsesiz

Bir limanda bulsam kendimi.

Bir limanda, bÃ¼yÃ¼k ve beyaz...

Mercan adalarda bir liman..

Beyaz bulutlarÃ½n ardÃ½ndan

Gelse altÃ½n Å½Ã¼klÃ½ bir yaz.

Doldursa iÅimi orada

BaygÃ½n kokusu iÃ°delerin.

Bilmese tadÃ½nÃ½ kederin

Bu her alemden uzak ada.

Konsa rÃ¼ya dolu kÃ¼kÃ¼mÃ¼n

ÅiÅekli dalÃ½na serÅeler.

Renklerle ÅÅzÃ¼lse geceler,

Nar bahÅelerinde geÅse gÃ¼n.

Her gÃ¼n aheste mavnalarÃ½n

GÃ¼rsem aÅÃ½ktan geÅiÅ¼ini

Ve her akÃ¼am diziliÅ¼ini

Ufukta mermer adalarÃ½n.

Ne hoÃ¼. ey TanrÃ½m, ne hoÃ¼,

Å•ller, gÃ¼ller, kÃ½talar aÃ¼mak.

Ne hoÃ¼ deniz deniz dolaÃ¼mak

DÃ¼Ã¼nceler gibi baÃ¼boÃ¼.

Versem kendimi bÃ¼tÃ¼n bÃ¼tÃ¼n

Bir yelkenli olup engine;

Kansam bir an gÃ¼zelliÃ°ine
KuÃ¼lar gibi serseri Ã¶mrÃ¼n.

Â

BENÂ• BU HAVALAR MAHVETTÂ•

Â

Orhan Veli KanÃ¼k

Beni bu gÃ¼zel havalar mahvetti,
BÃ¶yle havada istifa ettim
Evkaftaki memuriyetimden.
TÃ¼ne bÃ¶yle havada alÃ¼tÃ¼m,
BÃ¶yle havada aÃ¼k oldum;
Eve ekmele tuz gÃ¼rmeyi
BÃ¶yle havalarda unuttum;
Ã¼ziir yazma hastalÃ¼m
Hep bÃ¶yle havalarda nÃ¼ksetti;
Beni bu gÃ¼zel havalar mahvetti.